

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1982

(N° 1155)

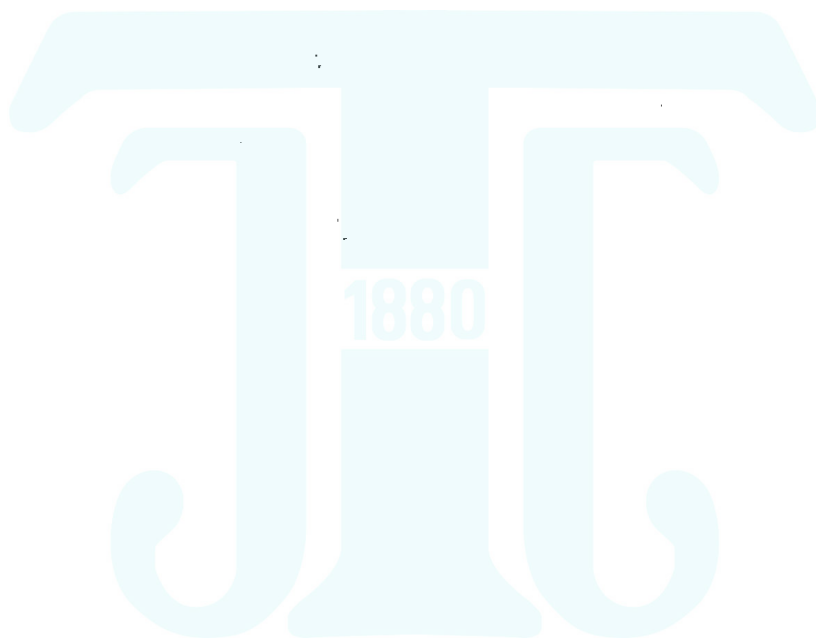
OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstbrochures bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77

1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

© 1982 Toneelfonds J. Janssens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES:

HUPPELDUPPEN

Zwikkie
 Dikkie
 Rikkie
 Mikkie
 Fikkie
 Pikkie
 Sikkie
 Tikkie
 Likkie
 Kikkie

CASIERS

Wachter 1
 Wachter 2
 Luitenant
 Siddertien, de koning

Oude man

Goochelaar

Verteller

BEDILDODDEN

Korm
 Grote Form
 Borm
 Horm
 Dorm
 Wachtpost
 Opzichter

FRITONEN

Tingelman
 Clasius
 Schillevriend
 Fritonen

SUDDERIJE

Koning Franjemanje
 Hofmeester
 Hovelingen

Project voor schooltoneel.

Werktitel : HERRIE IN HUPPELDUP.

Huppeldup is een klein staatje waar ongecomplexeerde, eenvoudige, probleemloze mensen leven die zo klein zijn van gestalte dat ze met z'n allen een onderkomen vinden in een soort reusachtig mieren-nest. Ze brengen hun dagen door met pret maken, zingen, dansen, spelen en leggen elkaar niets in de weg.

Op een mooie morgen verschijnen de Bedildodden, grote, erg intelligente, georganiseerde, werkzame, maar o zo ontevreden wezens. Ze zwerven over de hele wereld rond omdat hun grote leider Dioskap, die ze heel ernstig aanbidden, hen de opdracht gegeven heeft om niet alleen hun godsdienst, maar ook hun beschaving mee te delen. Dus proberen ze de Huppelduppen te leren wat industrie, economie, democratie en alle andere ingewikkelde dingen zijn waarmee een zgn. moderne, ingewikkelde, beschaafde wereld opgebouwd worden. De Huppelduppen snappen er niets van en al heel gauw leidt dat alles tot komische spanningen.

De Bedildodden beginnen met de bouw van hun woonplaats, een geweldige constructie die erg veel op een hedendaags flatgebouw lijkt. Dus wordt het menens en willen de Huppelduppen de anderen weg. Eén van ze is duidelijk intelligenter dan zijn soortgenoten en besluit de Bedildodden met hun eigen wapens te bekampen. Hij organiseert verkiezingen en wordt als leider aangesteld. Al gauw vindt hij bij de Bedildodden een reglement waarin gestipuleerd wordt dat zij een koning moeten hebben en dat iedereen die koning kan worden op voorwaarde dat hij een drietal opdrachten uitvoert die door de "gemeenschap" vastgesteld worden.

De Bedildodden kunnen er niet onderuit en stellen eerst en vooral een tegenkandidaat aan. Zwikkie, leider van de Huppelduppen, en Linkdoes, de kandidaat van de Bedildodden moeten drie dingen naar hun eigen land meebrengen.

In Casië moeten ze de scepter van koning Siddertien halen, in Fritonië het regenboogsnoer van de negendraak afnemen en in Sudderije de spiegel van Franjemanje bemachtigen.

Deze tocht verloopt natuurlijk niet zonder een aantal geweldige

avonturen. En onderweg zal Zwikkie nog iets doen wat eigenlijk niet moest. Hij helpt een kluizenaar die hem uit dankbaarheid de flierefluit van Froiden meegeeft, een magische fluit die iedereen doet wenen van het lachen.

Dank zij zijn humoristische en onbevangen aanpak, weet Zwikkie de drie opdrachten spelenderwijs uit te voeren. Hij komt dus als overwinnaar terug, maar nu het in hun nadeel is, weigeren de Bedildodden hun eigen theorieën toe te passen. Als de Huppelduppen boos reageren, worden ze gewoon in elkaar getimmerd. Zwikkie wordt gearesteed en alles wordt klaargemaakt om hem in naam van de vrede, de welvaart en het ware geloof in Dioskap terecht te stellen. De Bedildodden zijn nog niet zo beschaafd dat ze dat met een nekschot opknappen. Het wordt een terechtstelling met veel vertoon en de klassieke vraag of de veroordeelde nog een wens heeft. Pas dan denkt Zwikkie aan die beruchte fluit. Hij vraagt de toestemming om voor het laatst het Huppeldupse volkslied te spelen, wat hem geweigerd wordt. Hij stelt dan voor een godsdienstig lied ter ere van Dioskap te spelen, wat wel toegestaan wordt.

Op het schavot speelt hij en stilletjesaan verliezen de Bedildodden hun ernstige waardigheid. Ze huilen van het lachen en wanneer Zwikkie in het bos verdwijnt, lopen ze als hondjes achter hem aan. Hij blijft ze voorgaan tot aan de grens en komt alleen terug. Maar bij de Huppelduppen is er wat stukgemaakt, ze twijfelen of ze nou wel beschaafd zijn als ze hun oude leventje weer opnemen. Zwikkie probeert ze gerust te stellen en samen besluiten ze het er maar op te wagen. Misschien als ze de hele rotzooi vergeten, wordt het ooit nog weer als vroeger.

Decor:

Een bergachtige constructie waarin de Huppelduppen huizen rechts van het podium. Het moet ruim genoeg zijn om er met enkelen in te bewegen.

Links van het podium komt in de loop van het stuk een constructie waar de Bedildodden hun flats zullen bouwen. Dat bestaat uit enkele grote kubussen die op elkaar gestapeld worden.

Midden moet een oplossing gezocht worden met achter elkaar schui-

vende of ophangende decors zodat in een minimum van tijd een ander decor kan verschijnen voor Fritonië, Casië en Sudderije. Er is ook een wit scherm nodig dat gebruikt wordt bij de onderrichting van de Huppelduppen en waarop schimmenspel en diaprojectie mogelijk is.

Er moeten ook een aantal losse blokken kunnen gebruikt worden die de ene keer vergaderplaats van de Bedildodden, dan weer de galg, dan weer de vergaderplaats van Fritonië moeten voorstellen. Ze krijgen dus op de verschillende vlakken ook andere kleuren, waarvan minstens één fluorescerend moet zijn.

En stevige geluidsversterking waarbij echo-effect kan bereikt worden, waarbij klank van diverse richtingen kan komen in snel opeenvolgend tempo.

Muziek:

Themamuziekje Huppelduppen

Themamuziek Bedildodden

Themamuziek voor elk van de landen waar ze moeten komen

Fluïtmuziek voor de fluit van de Froiden

Persoonlijk kenwijsje van Zwikkie dat op sommige ogenblikken in mineur moet kunnen weergegeven worden

Onderlijnende gevechtsmuziek

Slotmuziek voor de apotheose als de Bedildodden wegtrekken.

Kledij:

Huppelduppen in heel eenvoudige kostuums die aan "dierenhuid" doen denken.

Mogen wel in heel fleurige kleuren uitgevoerd worden.

Bedildodden in Spaanse "conquistafors" kostuums ofwel in kruisridderuitrusting.

Casiëis in wijde Volendammerbroeken.

Fritonen in onze nationale driekleur en dan bij voorkeur in narrenpak.

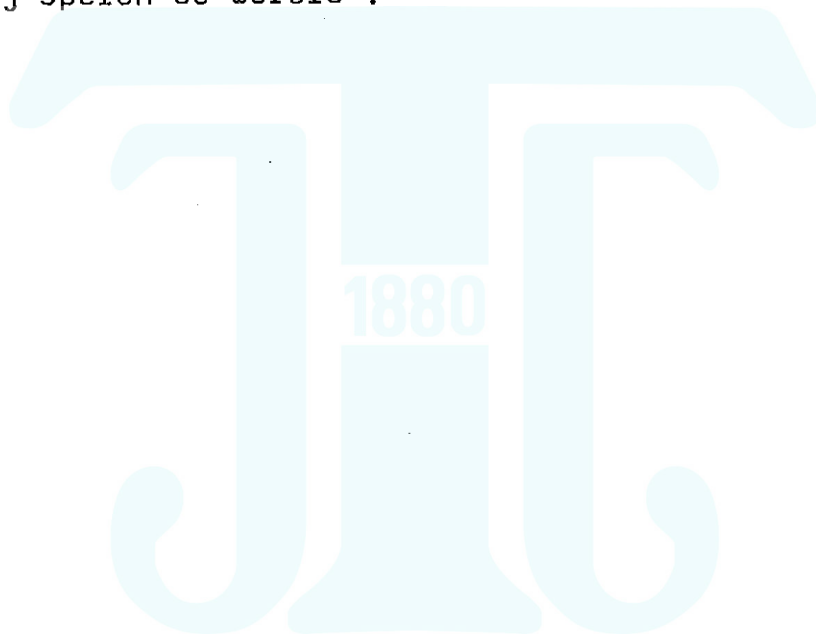
Sudderijers in Lodewijk XIV - kostuums.

VERTELLER: (komt op met zijn kruk) Goedenavond samen. (gaat zitten nadat hij een lichtcirkel uitgezocht heeft) Zoals ik al zei: "Goede avond" Ik merk dat iedereen het zich gemakkelijk gemaakt heeft ? Gelijk hebben jullie.

Het stuk dat we vanavond voor jullie spelen, is geen vrolijk stuk ook al kon je dat, afgaande op de titel, wel veronderstellen. En zelfs als er heel wat gelachen wordt, is dit daarom geen vrolijk stuk. Als iemand struikelt en languit in de modder valt, lachen mensen ook, zelfs al krijgen ze daarbij spatten op hun eigen kleren.

Zo dadelijk komen de drie kloppen. Hoor..... Klop, klop, klop !
(staat op en neemt krukje mee op)
Doek op ! Wij spelen de wereld !

AF.

EERSTE BEDRIJF:

Doek helemaal open. Scène volledig donker. Alle panelen stellen bos of grasland voor. Van heel ver klinkt zachte muziek. De morgen komt. Op het projectiescherm verschijnen enkele dia's van 'een zonsopgang. Licht aan op het verblijf van de Huppelduppen links op de voorbouw. Een haan kraait. Dikkie komt naar buiten, tast ergens in een holte van de muur. De haan zwijgt.

DIKKIE: Z, ik heb de haan afgezet. Afgezet ? (geeuwt en rekt zich) Haan afgezet ? Dat betekent dat het dag is ? En ik ben eerst wakker ? Heihei ! Dan mag ik vandaag de eerste vreugdekreet laten horen. HUP ! HUP! HUPPELDUP!

(Luistert eventjes en steekt dan zijn hoofd naar binnen. Hij roept opnieuw. Zijn stem moet erg weergalmen.) Hup ! Hup! Huppeldup! (komt terug te voorschijn) Daar heb je de slaapkoppen! Hup, hup, huppeldup! Het is dag.

De 9 andere Huppelduppen stappen geeuwend en rekkend en strekkend naar buiten. Maar alle zijn duidelijk tevreden.

DIKKIE: En ik was eerst wakker ! Hup! Driewerf Hupé

RIKKIE: (geeft hem een hand) Gefeliciteerd, hoor ! Dat is de derde keer in één maand. Geweldig, Dikkie! Dat verdient een echte Huppeldup! (Ze gaan in een kring staan, slaan één keer op hun dij- en, klappen één keer in hun handen en draaien zich dan naar elkaar toe om driekeer de handen tegen elkaar te slaan.) Hup! Hup! Huppeldup!

MIKKIE: En het liedje? Zwickie, het liedje. Als we het één keer gezongen hebben, voel ik me als een kip!

ZWIKKIE: Als een kip?

MIKKIE: Ja, lekker. Kiplekker!

FIKKIE: Daar gaan we! (zet lied in)

Wie niet kan lachen, hoort hier niet!

ALLEN: Hup, hup, huppeldup.

FIKKIE: Wij zingen steeds het hoogste lied.

ALLEN: Hup, hup, huppeldup.

FIKKIE: Bij zon of sneeuw, bij vorst of wind.

ALLEN: Hup, hup, huppeldup.

FIKKIE: Want iedereen is ieders vriend!

ALLEN: Hup, hup, huppeldup!

Ze stappen rond.

FIKKIE: Eenieder zingt dit liedje mee.

ALLEN: Hup, hup, huppeldup.

FIKKIE: En springt van hopsa, hupsakes!

ALLEN: Hup, hup, huppeldup.

FIKKIE: Wij maken samen reuzepret....

ALLEN: Hup, hup, huppeldup.

FIKKIE: En niemand die ons dat belet.....

ALLEN: Hup, hup, huppeldup....

Vallen lachend overal neer.

PIKKIE: Sjonge, sjonge. Ik ben buiten adem. En bovendien, het is tijd om onze dagleider te kiezen.

ALLEN: Precies! Onze dagleider! Zwickie, wat doen we vandaag?

ZWIKKIE: Maar waarom vragen jullie dat altijd aan mij?

KIKKIE: Omdat jij de slimste bent.

SIKKIE: Kikkie heeft gelijk ! Jij bent de verstandigste. Elke dag vind je weer een adere, leuke proef uit om de dagleider te kiezen.

ZWIKKIE: (lachend) Goed, goed! Wie heeft een duim?

ALLEN: Een duim? We hebben allemaal een duim. Twee duimen. Aan elke kant één. Hier een en daar een.

TIKKIE: Ik heb een prachtige duim. Dat hebben jullie al zelf gezegd. Jaja! Prachtig is ie! Ik hou hem elke keer in de soep als ik opdien.

LIKKIE: Maar wat wil je van onze duimen, Zwickie ?

ZWIKKIE: Om erop te zuigen. Ik heb al zoveel uit mijn eigen duim gezogen dat ik vind dat die van jullie ook eens aan de beurt mag komen.

LIKKIE: (ziet dat de anderen lachen) Het zal wel een grapje zijn, maar ik snap het niet. Jammer! Nou, doen jullie maar, ik loop eventjes het bos in om noten en bessen en paddestoelen te halen. Dagjes! (links af)

ZWIKKIE: Likkie en zijn buik! Het interesseert hem niet eens om dagleider te worden. Hoho! (heeft een idee) Daar heb ik wat. We spelen kegelen.

ANDEREN: Kegelen? Klinkt geweldig! Hoera! Fijn! Hoe is het ?

ZWIKKIE: Dat vind ik nog wel uit. (stelt de Huppelduppen op als kegels.) Jij hier, jullie daar, dan die drie hier en twee achteraan. Klaar? Handen naast je, hoofd omhoog, borst vooruit. Niet bewegen!

KIKKIE: (staat alleen vooraan) Het is toch niet gevaarlijk?

ZWIKKIE: Niks hoor!

SIKKIE: Help! Help!

ZWIKKIE: Wat scheelt jou?

SIKKIE: Jeuk! Mag een kegel zich krabben?

ZWIKKIE: Heel vlug! (lacht)

SIKKIE: (krabt zich komisch op de rug) Oef, dat heeft me goed gedaan. Ga maar door, Zwikkie.

ZWIKKIE: Goed! Zoals jullie zien, ben ik overgebleven.

ALLEN: Ja, dat is zo.

ZWIKKIE: Wel, ik ben de kegelbal.

MIKKIE: (barst hardop in lachen uit. Kijkt naar de anderen die ernstig blijven en houdt dan stilletjes op met lachen) Ha...ha!

ZWIKKIE: Wat was er, Mikkie?

MIKKIE: Die kegelbal. Je bent helemaal geen kegelbal. Jij bent Zwikkie.

ZWIKKIE: (zucht) Ach, jij! Natuurlijk ben ik Zwikkie. Maar voor het spelletje dat we nu gaan doen, ben ik de kegelbal.

Gesnopen?

MIKKIE: Euh.... nee! Maar dat geeft niets, er zijn zoveel dingen die ik niet snap. Laten we spelen.

ZWIKKIE: Goed. Ik ben dus de kegelbal. Ik ga hier achter deze streep staan, ik buitel kopje over en zonder rechtop te gaan staan, probeer ik zoveel mogelijk kegels, dat zijn jullie, te raken. Dus, ik mag buitelen zoveel ik wil als ik maar niet rechtsta. Klaar?

TIKKIE: Nee, maar als je het een keertje wil voordoen?

ZWIKKIE: Akkoord. Ik neem de eerste beurt. Daarna jullie. Wie het meeste kegels raakt, wordt dagleider.

ALLEN: Ja, dat is goed!

ZWIKKIE: (gaat achter de streep staan) Daar gaan we. (Hij buitelt kopje over, nog een keertje, raakt Kikkie, rolt nog een keertje in de richting van Mikkie die wegspringt.)

MIKKIE: Je hebt me niet! Ik was je te vlug af, niet?

ZWIKKIE: (staat op) Mikkie, heb jij ooit al een kegel gezien die wegwipt?

MIKKIE: Ik ben geen kegel. En als ik blijf staan, raak je me!

ZWIKKIE: Dat was de bedoeling.

MIKKIE: Kom nou, en gisteren mocht het niet? Ik snap er geen moer van. Echt!

ZWIKKIE: Maar gisteren speelden we wat anders, Mikkie! Gisteren speelden we kip ik heb je.

MIKKIE: En nu is het wat anders? O, zo!

ZWIKKIE: Komt er ook niet op aan. Wie neemt de volgende beurt? Mikkie, nou moet je alleen maar onthouden dat je niet wegwipt. Akkoord?

PIKKIE: Ik ben nou kegelbal.

MIKKIE: Als Zwikkie het zegt! Nou, goed dan.

PIKKIE: (gaat achter de streep staan en Zwikkie neemt zijn plaats bij de kegels in.) Hier komt kegelbal Pikkie! - (buitelt)

LIKKIE: (stormt buiten adem het toneel op) Hee! Hee! Luister allemaal! Hee!

PIKKIE: (rolt nog een keer en staat op) Ik mag straks opnieuw beginnen, niet?

LIKKIE: Er zijn.....(maakt geweldige gebaren) Zo'n..... En ze zijn met z'n.....olala! Zo'n.....

KIKKIE: Dat is net zo klaar als koffiedik.

LIKKIE: Ze zijn zo groot, zo geweldig, ze zien er zo gevaarlijk uit! Hoho! Holala!

ZWIKKIE: Over wie praat je?

LIKKIE: Weetikveel! Maar ze vertrappen de bloemen, ze jagen de konijnen weg, en.... het ergst van al.... Ze komen hierheen!

RIKKIE: Dat klinkt allemaal niet zo prettig.

De tien drummen bij elkaar als ze de dreunende militaire muziek horen aanzwellen. Likkie maakt iedereen door zijn gebaren nog banger.

FIKKIE: Ik heb nog gauw een voorstel. Ik vind dat het allemaal zo akelig klinkt dat Zwikkie onze leider moet worden.

PIKKIE: Jaja, Zwikkie wordt onze leider.

ZWIKKIE: Hei, we zouden erom kegelen wie leider wordt!

DIKKIE: Als er van die.... (gebaren) aankomen, heb je niets aan een kegelbal. Dan moet je iemand hebben die zijn hoofd kan gebruiken.

ZWIKKIE: Zeg eens, jullie lijken echt bang.

LIKKIE: Als je ze gezien had, zou je ook staan bibberen, dat is zo vast als een huis!

PIKKIE: (staat als versteend naar iets te kijken)

Da....da.....(muziek plotseling veel luider)

Aan de rechterkant staat een der Bedildodden. Hij is net zo verbaasd als de Huppelduppen. Van zodra hij aanstalten maakt om naderbij te komen, wippen de kleintjes hun woning binnen.

De vreemdeling doet enkele stappen naar voren, kijkt rond en gaat terug vanwaar hij kwam. De sombere muziek sterft weg. Huppelduppenwijsje. Ze komen te voorschijn.

ZWIKKIE: Tja, dat was inderdaad een vreemde kerel.

FIKKIE: Zo groot!

LIKKIE: En zo woest als hij eruit zag.

PIKKIE: Griezellig.

SIKKIE: Wat je zegt!

Muziek. Onverwacht rennen zes Bedildodden op en proberen de kleintjes te vangen. Iedereen ontsnapt behalve Fikkie die net op het nippertje gepakt wordt.

BORM: Hier, heb ik je.

FIKKIE: Help, jongens! Help! Ze hebben me!

BORM: Krijt maar raak, weg kom je toch niet, spartelaar. Wij willen een en ander van je horen.

(de anderen lachen.)

BORM: Horm en Dorm, jullie blijven bij mij hier. De anderen gaan terug en melden de Grote Form dat we een gevangene hebben.

HORM EN DORM: (militair) Tot uw orders, belangrijke Borm. (de anderen marcheren af.)

BORM: (loopt naar de woning van de Huppelduppen) Kom naar buiten! Jullie hoeven niet bang te zijn.

FIKKIE: Wel bang zijn! Wel! Blijf binnen!

BORM: (houdt hem de twee anderen voor) Doe dat misbaksel zwijgen! (Horm en Dorm grabbelen Fikkie hardhandig beet en doen hem zwijgen.) Kom eens naar buiten. Ik heb geschenken voor jullie!

ZWIKKIE: (stem galmt uit de woning) Nee, laten jullie eerst Fikkie vrij. Een ander geschenk hebben we niet nodig!

ANDEREN: Ja! Ja! Fikkie vrij! Fikkie! Fikkie!

FIKKIE: (rukt zich los) Horen jullie dat niet? Fikkie ben ik!

BORM: (keert zich naar de anderen) Hier valt een grootse taak op te knappen. En het zal niet van een leien dakje lopen.

HORM EN DORM: Jawel, belangrijke Borm.

BORM: Maar met de zegen van onze god, Dioskap, knapt de Grote Form dat wel op.

De marsmuziek van de Bedildodden klinkt opnieuw. De rest van de groten marcheren op, vooraan de grote Form met een schild waarop een hoorn, een zwaard en een fakkel afgebeeld zijn.

GROTE FORM: (kijkt rondom zich) Waren hier niet wezens gesignaleerd die wij moesten beschaven?

BORM: (zet een stap voorwaarts en wijst naar de woning van de Huppelduppen) Daar, Grote Form. Daar wonen ze. Ze zijn klein en erg snel, maar we hebben een specimen te pakken gekregen.

GROTE FORM: Breng hem hierheen.

Horm en Borm slepen Fikkie naar de Grote Form toe.

GROTE FORM: Waarom geweld gebruiken? Laat hem los. Jij zult verstandig luisteren, is het niet, vriend?

FIKKIE: (spartelt zich los, springt weg en probeert meteen de woning te bereiken) Vriend? Ben je getikt? Ik ben je vriend niet! Help!

GROTE FORM: (maakt alleen een gebaar en Fikkie is meteen gepakt) Jammer, we hebben alles gedaan om dit probleem vreedzaam op te lossen. Alles! Maar wie niet horen wil, moet voelen. Dat is de leer van Dioskap. Wie zich verzet, moet vernietigd worden, in naam van de rechtvaardigheid.

KORM: Zo zegt de wet, maar.....

FIKKIE: Help! Huppelduppen! Help! Help! me!

BORM: Doe hem zwijgen! (stapt naar Fikkie toe)

GROTE FORM: Nee, doe hem integendeel nog luider gillen! Dat lokt de anderen beslist naar buiten.

FIKKIE: Als het zo zit, houd ik mijn mond. Daar! (zwijgt even) Nee! Terug, jullie!

De andere Huppelduppen komen als geslagen hondjes naar buiten.

FIKKIE: O, wat zijn jullie stom! Ik hield net mijn mond.

GROTE FORM: Helemaal niet doen, beste vrienden, helemaal niet! Welkom in ons midden. Welkom bij de beschaving.

ZWIKKIE: In uw midden? Ik heb eerder de indruk.....

BORM: Geen onbeschaamdheid. Je praat tegen de Grote Form.

ZWIKKIE: Joepie! Wat een buitenkans. En wie is de Grote Form?

FIKKIE: Hij daar! Die lelijkerd! Hij daar!

HORM EN DORM: Heiligschennis! Wraak!

KORM: Nee, nee! Laten we voorlopig genadig zijn. Deze arme, onontwikkelde wezens verdienen meer ons medelijden dan onze straf.

Bedenk dat ze alleen hun waardeloos leventje hebben.

ZWIKKIE: Waardeloos? Als je mij vraagt, waren wij daar helemaal tevreden mee. Wat hebben jullie ons meer te bieden?

GROTE FORM: Horen jullie dat? Tevreden, zegt hij. Dat is een van de verdwenen woorden. Ze kennen nog de verdwenen woorden. Ze leven eeuwen na hun tijd.

GROTE FORM: (gaat op zijn hurken zitten bij Zwikkie)

Zeg me eens, kleintje, je leefde luilekker en knus tevreden met weinig in dat rustige hoekje bos, je speelde en zong en danste in de zon.....

ZWIKKIE: Ja, natuurlijk. Is het niet zo, jongens? We waren heel tevreden met ons luilekkers leventje. Wat dacht je?

De Bedildodden bekijken de kleintjes onderzoekend en niet begrijpend.

BORM: Wat vertelde u hen, Grote Form? Ik snapte geen enkel woord van wat u zei. Praten zij dan een ander taal?

GROTE FORM: (trionfantelijk) Ik zei je toch al dat zij de verdwenen woorden nog kennen. Onvoorstelbaar! De verdwenen woorden! Toen ik Grote Form wilde worden, was een van de Form-proeven de taal met de verdwenen woorden leren. Ik kende de woorden wel, maar snapte niets van wat je eigenlijk voelt als je ze gebruikt. Ik had er dan ook een hekel aan ze uit mijn hoofd te leren. Een geweldige hekel. Het leek wel alsof mijn mondhoeken knarsten telkens wanneer ik ze uitsprak. En nu vind ik hier een stam die ze niet alleen kent, maar ze nog echt gebruikt. Wat een triomf wordt dit! Dank, Dioskap, voor het licht dat wij gezien hebben, dat ons kinderen maakte van de nieuwe tijd. Heb dank voor onze zending. Wij zullen hier een huis bouwen voor ons en wij zullen uw leer aan deze ongelukkigen verkondigen.

Hij steekt de armen in de hoogte en zet de Hymne van de nieuwe tijd in.

Refrein:

Dit is het lied van de nieuwe morgen.

Dit is de klank van de nieuwe tijd.

Wij bouwen mee aan een nieuwe wereld.

Dioskap roept, dus wij zijn bereid.

Wie zal de vlam van de zege doven ?

Waar houdt de glans der beschaving op ?

O, Dioskap, hoor hoe wij beloven.
Dra waait uw vlag op de hoogste top.

Dit zijn vandaag onze nieuwe leuzen:
Strijd, overheers, macht, gezag, kapitaal.
Ieder voor zich, wie niet wint, zal sterven,
voor Dioskap, voor ons ideaal.

Wie niet als wij is die moet verdwijnen,
wij zijn het ras van de nieuwe tijd.
Breng, Dioskap, ons de nieuwe orde.
Wij staan voor u, dag en nacht bereid.

ZWIKKIE: Wat een verbazend lied.

SIKKIE: Verbazend? Ik vind het niks leuk!

KIKKIE: Ons lied is heel wat anders. Ik voel me.....

ALLEN: We voelen ons allemaal nogal beroerd. Dat loopt niet goed af. Helemaal niet goed!

DOEK.